

Εικονογράφηση: Κατερίνα Ζίζκοπούλου

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη

Λογοτεχνία για παιδιά και για νέους

Σειρά: Κολιμπρί

Φίλιππος Μανδηλαράς, Ελένη Κατσαμά,
Αλλόκοτες ιστορίες

Εικονογράφηση: Κατερίνα Σισκοπούλου

Διορθώσεις: Αντωνία Γουναροπούλου

Σελιδοποίηση: Νίκη Αντωνακοπούλου

Φιλμ, μοντάς: Μαρία Ποινιού-Ρένεση

Copyright © Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ

(Εκδόσεις Πατάκη), Φίλιππος Μανδηλαράς,

Ελένη Κατσαμά, 2017

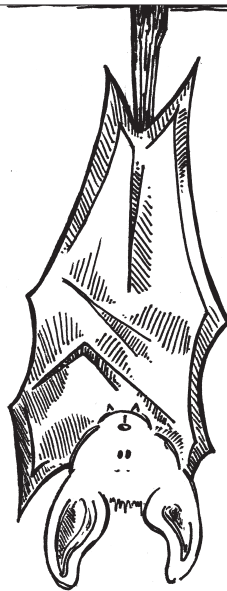
Copyright © για την εικονογράφηση

Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), 2017

Πρώτη έκδοση από τις Εκδόσεις Πατάκη,

Αθήνα, Φεβρουάριος 2018

ΚΕΤ Β002 ΚΕΠ 974/17 ISBN 978-960-16-7252-6

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,

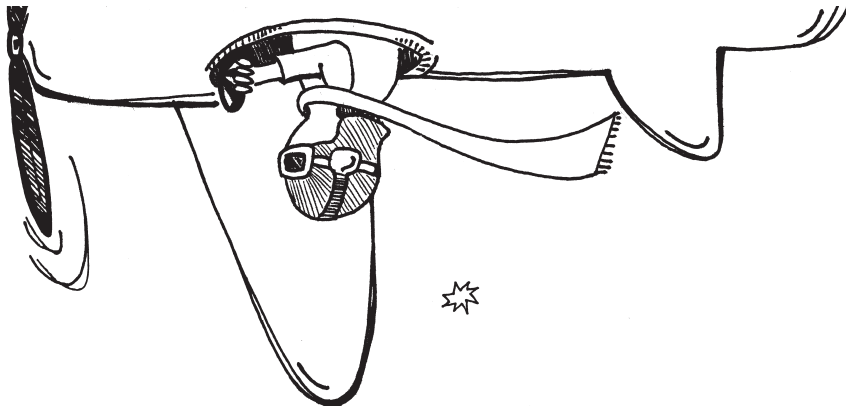
ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665 - ΦΑΞ: 210.36.50.069

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΟΡΥΤΣΑΣ (ΓΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ - ΠΕΡΙΟΧΗ Β' ΚΤΕΟ), Τ.Θ. 1213,

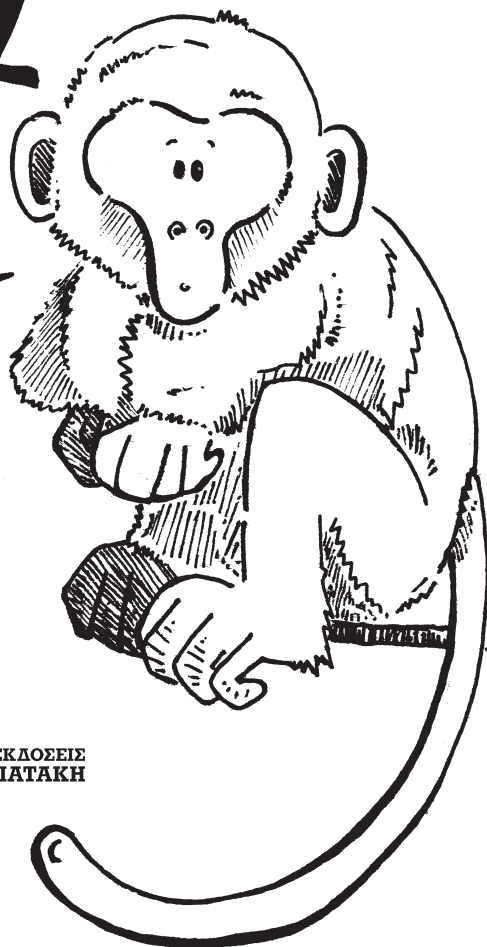
570 09 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15 - ΦΑΞ: 2310.70.63.55

e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

ΑΜΟΚΟΤΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΜΑΝΔΗΛΑΡΗΣ
ΕΛΕΝΗ ΚΑΤΣΑΦΑ

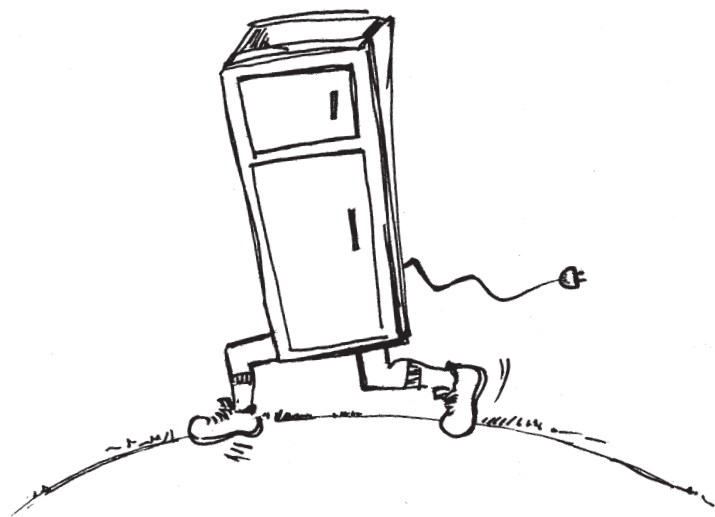

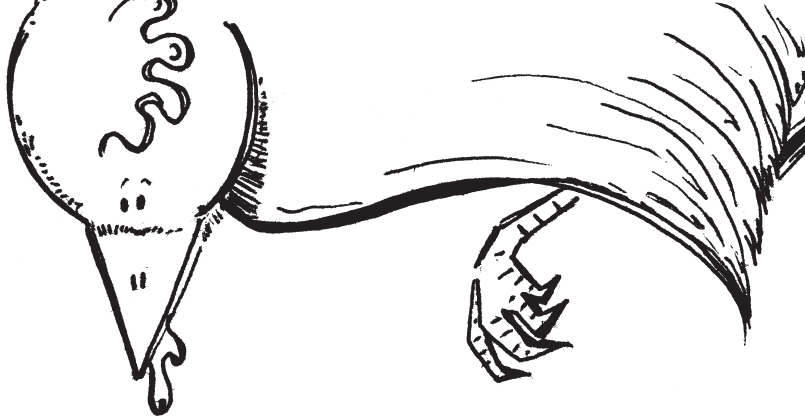
 ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Περιεχόμενα

ΤΟ ΧΩΝΙ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΠΈΛΟ	6
ΤΟ ΚΟ ΚΟ ΚΟ	10
ΨΥΓΕΙΟ ΜΕ ΠΌΔΙΑ	14
ΣΑΡΆΝΤΑ ΔΥΟ ΓΊΓΑΝΤΕΣ	16
ΤΑΡΑΤΑΤΆΜ ΜΕ ΛΈΝΕ ΤΡΑΜ	18
Η ΜΎΤΗ ΤΗΣ ΠΕΡΓΑΜΌΝΤΩΣ	21
Ο ΦΆΡΟΣ ΣΤΗΝ ΆΚΡΗ ΤΟΥ ΚΌΣΜΟΥ	24
ΠΙΑΤΟ ΗΜΈΡΑΣ	28
ΚΟΛΥΜΠΑΝΕ ΟΙ ΠΑΤΌΥΣΕΣ;	30
Η ΓΕΝΕΙΑΔΑ ΚΑΙ Η ΚΌΤΑ	33
Ο ΚΣΎΛΟΣ ΚΑΙ Ο ΣΚΎΛΟΣ	36
Σ' ΈΝΑ ΣΠΊΤΙ ΜΑΛΛΙΑΡΌ	38
ΤΟ ΤΑΞΊΔΙ ΤΟΥ ΆΡΗ	42
ΦΌΡΑ ΤΗΝ ΟΥΡΆ ΣΟΥ	46
ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΈΝΗ ΙΣΤΟΡΊΑ	49
Η ΝΥΧΤΕΡΙΔΑ ΠΡΙΓΚΊΠΙΣΣΑ	51
ΑΓΏΝΕΣ ΚΑΛΙΚΑΝΤΣΆΡΩΝ	54
Η ΨΕΊΡΑ ΕΛΒΊΡΑ	58

Το μπλικ και ο κάβουρας.....	60
Το δόντι του δράκου.....	63
Το ροζ αγρίμι.....	67
Ο άνθρωπος του ντουπ.....	70
Ο σοβάς κι ο απορροφητήρας.....	73
Πώς μπήκα στο μουσείο.....	75
Το παγούρι δίψασε.....	77
Ψηλά.....	80
Η φούξια μασέλα.....	82
Ο Βάρε και η Μάρα.....	84
Χλεμπ, ο κατακτητής του διαστήματος..	86
Οδηγίες χρήσης.....	90
Τετράδιο δημιουργικής γραφής.....	95

ΤΟ ΚΟ ΚΟ ΚΟ

ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ:

σάχλα

πανηγύρι

πετεινός

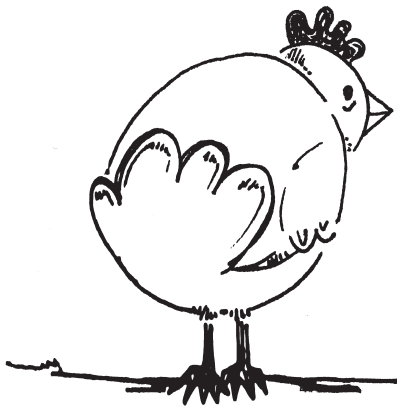
ΚΟ ΚΟ ΚΟ

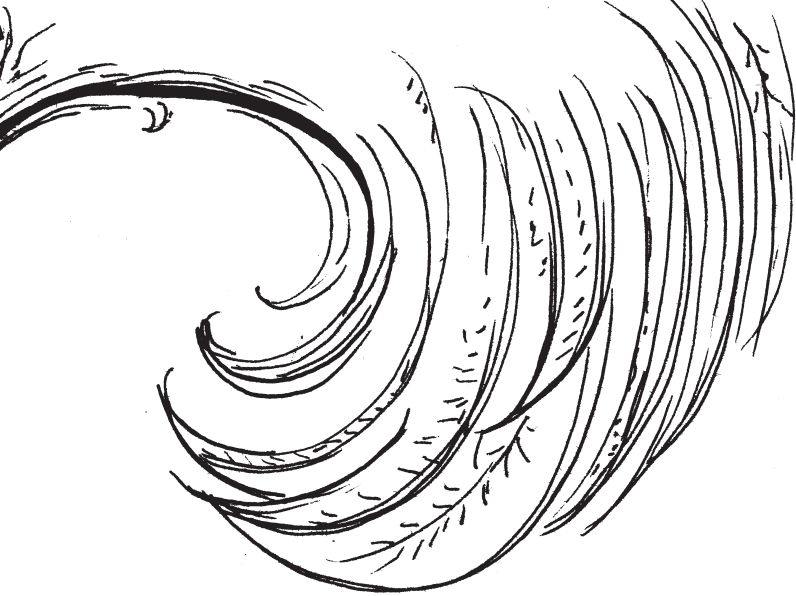
Μια φορά κι ένα ΚΟ ΚΟ

αποφάσισε ο πετεινός ν' αφήσει το κοτέτσι

και να πάει ΚΟ ΚΟ ΚΟ,

να πάει σ' ένα πανηγύρι ξακουστό.

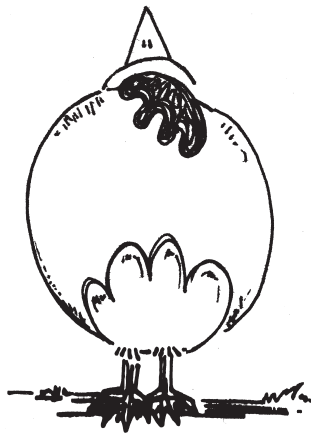

«Θα πάω σε πανηγύρι ξακουστό» είπε στις κότες
«κι ίσως εκεί να παντρευτώ, ίσως την ησυχία μου
να βρω, ΚΟ ΚΟ ΚΟ και ΚΟ ΚΟ ΚΟ».

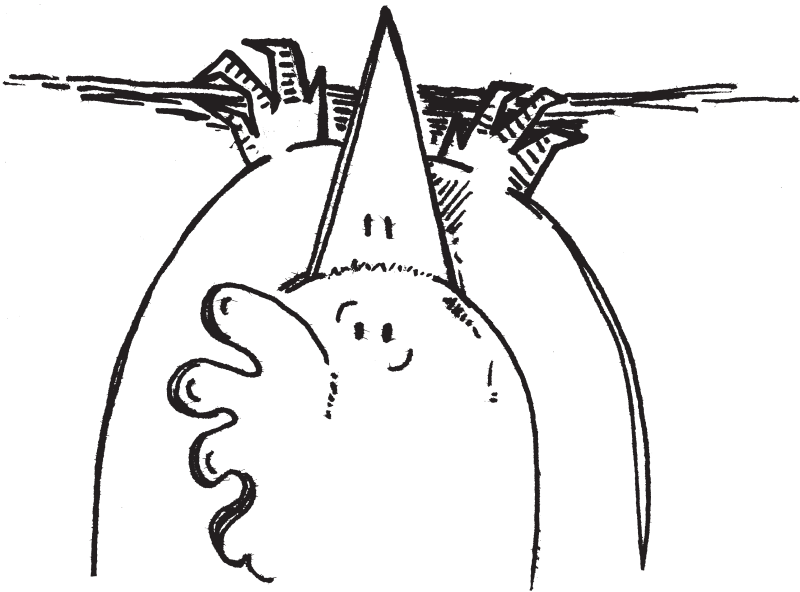
«Να πας, πετεινέ μας, ΚΟ ΚΟ ΚΟ,
να πας στο πανηγύρι το ξακουστό και να μας
φέρεις το ΚΟ ΚΟ ΚΟ!» του 'παν οι κότες και
κουνήσαν τα μαντίλια.

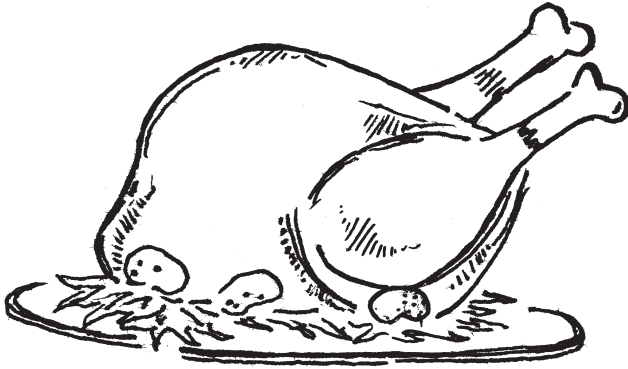
«Θα σας φέρω ΚΟ ΚΟ ΚΟ» απάντησε ο πετεινός
κουνώντας κι εκείνος το μαντίλι

«κι ίσως την ησυχία μου να βρω,
ίσως και να παντρευτώ».
Όταν έφτασε στο πανηγύρι ο πετεινός
έφαξε ευθύς να βρει το κο κο κο.

«Μήπως πουλάτε κο κο κο;»
«Ξέρετε μήπως πού θα βρω;»
«Το ψάχνω, βλέπετε, κι ανησυχώ».
«Μάτι δεν κλείνω, δεν μπορώ να κοιμηθώ!»
«Αχ, λίγο κο κο κο σας βρίσκεται, παρακαλώ;»
«Λίγο κο κο κο θέλω μονάχα για να βολευτώ
κι εγώ».

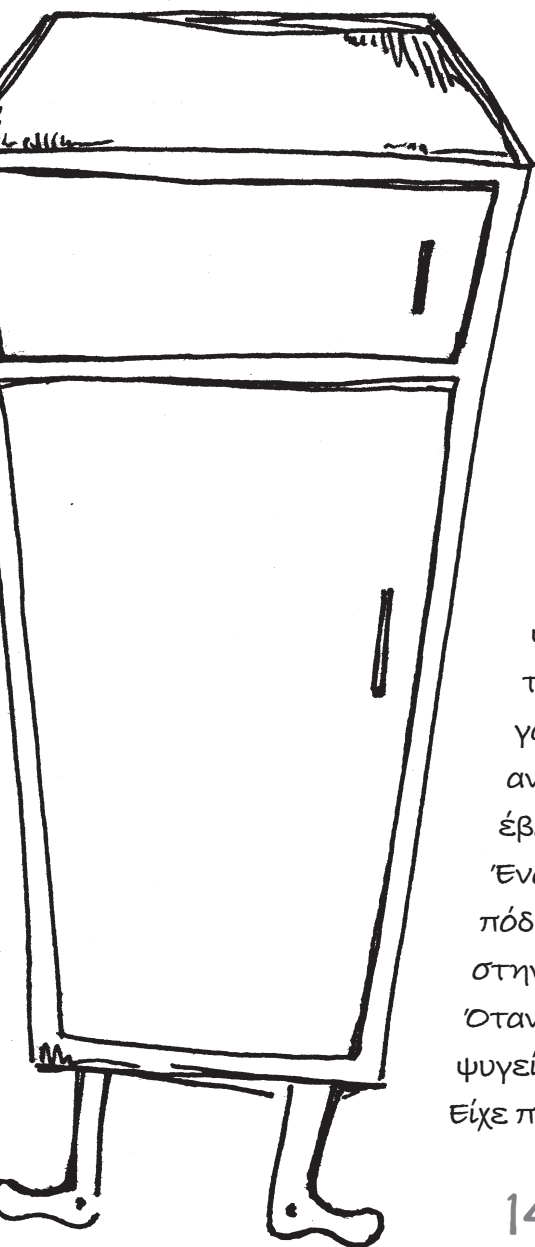

«Πώς αλλιώς θα παντρευτώ;»
«Πώς την ησυχία μου θα βρω;»
«Λίγο ΚΟ ΚΟ ΚΟ – τόσο πολλά ζητώ;»

«Τι σαχλός αυτός ο πετεινός» λέγαν και
ξαναλέγαν οι πανηγυριώτες. «Τι σαχλός, τι σάχλας,
σαχλαμάρας...»
Κι έτσι, μέρα με τη μέρα τον ονόμασαν
σαχλαπετεινό.

Κι αν με ρωτάτε τώρα αν βρήκε το ΚΟ ΚΟ ΚΟ,
δεν ξέρω να σας πω
γιατί νομίζω πως τον σαχλαπετεινό
σήμερα τον έφαγα ψητό!

ΨΥΓΕΙΟ ΜΕ ΠÓΔΙΑ

ΓΛΙΚΑ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ:

ψυγείο

αυγό

δρομέας

κολύμπι

φως

Ήταν μια φορά ένα ψυγείο. Δηλαδή έλεγε αυτό είναι σίγουρα ψυγείο, άμα ανοίξεις την πόρτα θα βρεις μέσα γάλα, αυγά, τέτοια. Αλλά αν το κοιτούσες καλύτερα, έβλεπες πως είχε πόδια!

Ένα ζευγάρι ψηλά και λιγνά πόδια. Φως φανάρι, δεν ήταν στην κουζίνα η θέση του.

Όταν το κατάλαβε αυτό, το ψυγείο δε χάρηκε καθόλου. Είχε περάσει το μεγαλύτερο

μέρος της ζωής του μέσα σ' εκείνη την κουζίνα, δίπλα στον φούρνο και το πλυντήριο πιάτων, απέναντι από τον νεροχύτη και το παράθυρο του φωταγωγού. Δεν ήθελε να φύγει. Είχε κάνει φίλους, είχε ονειρευτεί τη ζωή του, είχε φανεί χρήσιμο.

Είχε παιδικές δαχτυλιές από σοκολάτα στο χερούλι του και ξεχασμένη σάλτσα ντομάτας στο πλάι. Είχε οικογενειακές φωτογραφίες και σχολικά ποιήματα στερεωμένα με μαγνήτη πάνω του. Τι κι αν είχε πόδια; Απλά δε θα τα χρησιμοποιούσε ποτέ!

Κι έμεινε εκεί κι άλλο. Μέρρες, βδομάδες και χρόνια. Ώσπου κατάλαβε πως κορόιδευε τον εαυτό του.

Τότε τεντώθηκε, σηκώθηκε και το 'βαλε στα πόδια. Κι έτρεχε, όλο έτρεχε μέχρι που κατάλαβε πως ήταν δρομέας. Αγόρασε από το διαδίκτυο ένα ζευγάρι αθλητικά παπούτσια και συνέχισε να τρέχει σε όλη του τη ζωή. Έκανε καινούριους φίλους, τα καλοκαίρια μάλιστα πήγαινε για κολύμπι μαζί τους, άνοιγε την πόρτα του και τους δρόσιζε. Δεν ήταν και τόσο καλός κολυμβητής, ήταν όμως εξαιρετικός δρομέας. Και ήταν ευτυχημένο γιατί είχε βρει τον προορισμό του στη ζωή.

Σαράντα δύο γίγαντες

ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ:

γίγαντας

κύμα

καλάθι

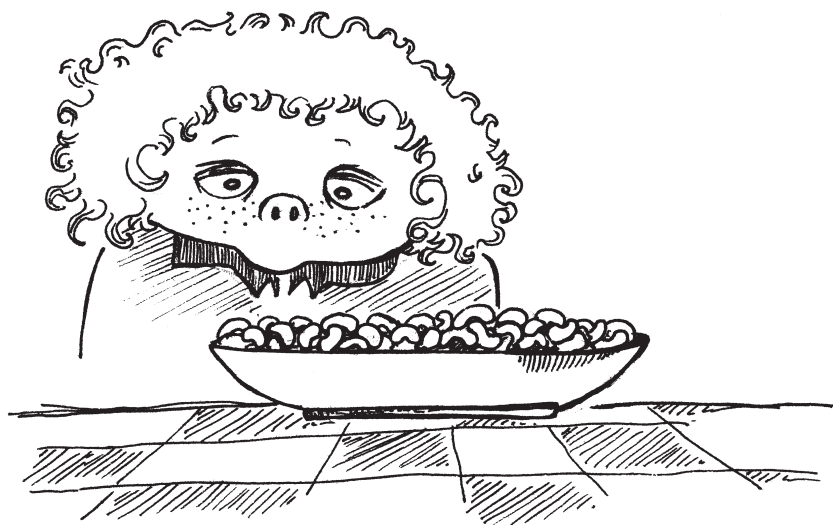
«Σαράντα δύο γίγαντες κολυμπάνε στ' ανοιχτά,
έρχεται το κύμα, έναν παίρνει, τον φτύνει στα
ρηχά».

«Σαράντα ένας γίγαντες κολυμπάνε στ' ανοιχτά,
έρχεται το κύμα, έναν παίρνει, τον φτύνει στα
ρηχά».

«Σαράντα γίγαντες κολυμπάνε στ' ανοιχτά,
έρχεται το κύμα, έναν παίρνει, τον φτύνει στα
ρηχά».

«Τριάντα εννιά γίγαντες κολυμπάνε στ' ανοιχτά,
έρχεται το κύμα, έναν παίρνει, τον φτύνει στα
ρηχά».

«Τριάντα οκτώ γίγαντες κολυμπάνε στ' ανοιχτά,
έρχεται το κύμα, έναν παίρνει, τον φτύνει στα
ρηχά».

«ΦΤΑΝΕΙ, ΜΑΜΑ, ΦΤΑΝΕΙ!» φώναξε απελπισμένος ο Γιωργάκης. «Μέχρι τότε θα μετράμε γίγαντες; Θα τους φάω όλους, σ' το υπόσχομαι. Όλους!»

Μόλις έφυγε η μαμά, ο Γιωργάκης πήρε τους υπόλοιπους τριάντα έξι γίγαντες, τους τύλιξε σε μια χαρτοπετσέτα και τους στρίμωξε ανάμεσα στα σκουπίδια του κάδου. Όταν μπήκε μέσα η μαμά, τον βρήκε να πλένει το πιάτο. «Μπράβο, το καλό παιδί!» του είπε και του 'σκασε ένα γιγάντιο φιλί στο κεφάλι.

Ταρατατάμ με λένε Τραμ

ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ:

τρακατρούκα

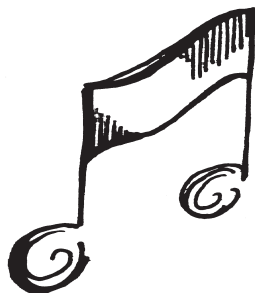
τραμ

Τραορέ

τραμπάλα

τράτα

τραντάζω

Είναι ένα αγόρι που το λένε Τραμ και πηγαίνει σχολείο, στο δημοτικό. Ο καλύτερός του φίλος είναι ο Τραορέ και κάθεται πάντα δίπλα του.

Λέει η δασκάλα του Τραμ ένα πρωί:

«Τραμ, να μάθεις απ' έξω αυτό το ποίημα για τη γιορτή:

Τραμπολίνο με ρόδες περνάει ή μήπως είναι τραμ που τραγουδάει;»

Πριν προλάβει να τελειώσει η δασκάλα, όλα τα παιδιά φωνάζουν:

«Τραμ και τραμ ταρατατάμ,

πάμε ως το Άμστερνταμ;

Τρέξε, Τραμ, πίσω απ' το τραμ

ώσπου να κάνεις μπουμ και μπαμ.

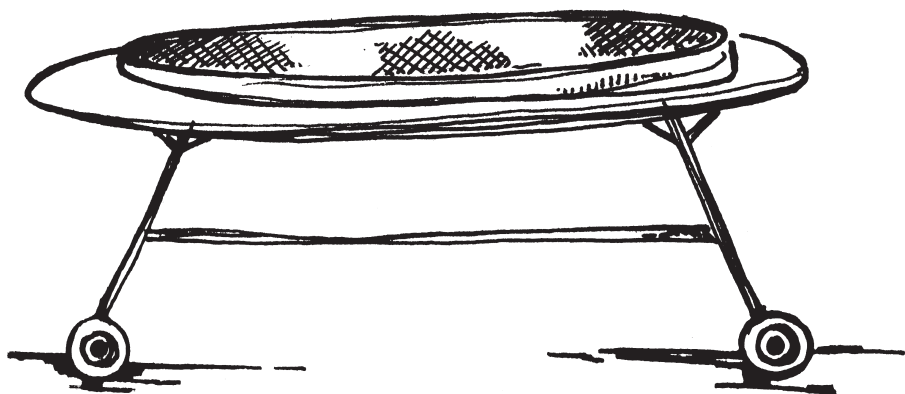

Μπουουου!».

Ο Τραμ ντρέπεται πολύ. Αλλάζει ένα σωρό χρώματα, όμως όταν τα παιδιά ησυχάζουν ανεβαίνει πάνω στο θρανίο του και φωνάζει με όλη του τη δύναμη:

«Τρακατρούκα και τραμπάλα,
είμαι ψάρι μες στη γυάλα.
Τράτα και αυγά μελάτα,
ταξιδεύω με μια γάτα.
Τους δρόμους τραντάζω
και ποτέ δε διαβάζω.
Ταρατατάμ με λένε Τραμ!»
Τότε όλα τα παιδιά φωνάζουν:
«Τραμπολίνο με ρόδες δεν περνάει,
είναι ο Τραμ και τραγουδάει!»

Η μύτη της Περγαμόντως

ΓΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ:

δώρο

φιλί

ελιά

ποδιά

Μια μεγάλη, πελώρια, θεόρατη ελιά στη μύτη είχε η μάγισσα η Περγαμόντω. Που μάλιστα αυτή η ελιά είχε σχήμα αλογάκι κουνιστό. Κι έλεγε το αλογάκι:

«Χιπ και χοπ θέλω να κάνω,

από τη μύτη της απάνω.

Χιι χα μπροστά και πίσω,

τα πόδια κάτω θα χτυπήσω

από της μάγισσας τη μύτη

μέχρι τον πιο μικρό κομήτη».

«Άιντε πάλι» μουρμούρισε η Περγαμόντω, που είχε βαρεθεί να ακούει τη μύτη της.

«Ουφ, βαλέθηκα...» είπε και το βυσσινί δρακάκι της Περγαμόντως, που δεν μπορούσε να πει το ρο και που γουργούριζε και κυλιότανε όλη τη μέρα στην ποδιά της.

«Βαλέθηκα ν' ακούω για πλανήτες, για κομήτες, για ιπτάμενες μεγάλες μύτες.

Μήπως το πας φιλί φιλί;

Δε νομίζω να μπολεί

μία μύτη σαν κι αυτή

στα ξαφνικά να εκτοξευτεί!»

Τότε ακούστηκε ένας βρόντος από τη μύτη της Περγαμόντως:

«Φύγαμε, πετάμε για Τορόντο,

εγώ, το δρακάκι κι η Περγαμόντω».

«Τι ωλαίο δώλο, αλογάκι!» είπε από ψηλά το βυσσινί δρακάκι.

«Γιούπιι!» τσίριξε η Περγαμόντω, με γαλαξίες πίσω της για φόντο.

